

בידינו, אנחנו לומדות אותו לעומק, מבינותו למה הוא נוצר, מהו השורש הטוב שבו ואיך אנחנו שומרות עליו בלי שיפריע לנו לתפקיד ולהיפתח לקשרים.

כשהחסימה משתחררת פתאום הדברים זורמים יותר, וכשmagע' מישחו מותאים - זה פשוט קורה. חשוב לציין: טביי ונורמליל לפחד מהחי נישואן. זה שינוי כל כך מהותי בחים של, שדרוש ממני להיע ולתת מעצמי גם בתהומות שלא הייתה רגילה עד עכשו.

אות, ורק את, יכולת להזות האם את מסוגלת להתמודד בכוחות עצמן עם אותן אמירות פנימיות מהקלות לך, או שהכוונה מקצועית ועומקה יותר תעוזר לך להציג על הנוקודה המדוקפת.

לעונות לעצמן את התשובות ולמצוא בתוך את הביטחון והאמץ לעשות מה שנכנן לך.

שלנו, שנתנו לנו תמונה פחות זהה. חוות כזו יכולה לעורר רצון חזק לבנות מושהו אחר, יחד עם רתיעה והרבה חששות. העובה היא למדוד איך לחתם מקום לאורה עצמי כדי שבושים אופן לא איפגע. אמרה, אבל לא לחתם לה השטלה אותה, אבל לא לחתם לה השטלה עליינו ולנהל אותנו.

זה בדיקת התהיל' שעוברים באמון הרגשי. פעמים רבות בחורה מגיעה לaimon כי היא מרגישה שיש משזה שמנוע ממנה להחתן, והוא לא מצליח להזות אותו במדוק.

לאמן את הרגש
באימן אנחנו עושים שני דברים: מניחות את האצבע על הנוקודה המדוקפת, כאשר פעמים רבות זה חלק ממשמעותי מהטהיל'. עצם זההו נותן הבנה ומודעות - וכל הפעם שפגשנו בבית, אצל ההורים להתמודד. ובshall the baa, כשהחפץ

מהתריחסים הללו כדי לקלקל קשר טוב. חשוב להבין: בכל אמירה פנימית כזו יש שורש טוב שנועד להגן עליו, לשמור עלי' שלא איאלץ להתמודד עם מינוס בבנק או לחזור לעבודה מעלה מכוחותיי. שלא

של עבודה מעלה מלהריה שלא אהווה אינטימיות לא בריה שלא תהיה נכונה לי, שלא אצטרך לבטל את עצמי למשהו אחר או יותר על הדוקטורט שהחלמתי לעשות. הבעיה היא שהיא שומרת טוב מדי, לא אפשררת לי ללכת עד הסוף, להתחבר באמות ולהיות שמחה בovich, להתקרב לאדם אחר ולהחתן. היא גנתה את עצמי על-

עצמי כדי שבושים אופן לא איפגע. להזות את הבעה - זה כבר חיצ' פתרון. יש לי הרבה יותר הבנה מול מה אני מתמודדת ומה לא יעוזר לדוח להמון רבנים כדי לשאל האם הבהיר המושלים או להשקי המון זמן, כוח וכקס' בלחהיר יותר לעומק. התשובה לא נמצאת אצל אחד אחר, אלא בתוכי פנימה. אני צדקה לעשיות תהיל' עם עצמי, להבין מה-

בניסיבות החיים של הטבע בתוכי את אמירה המוטעית שمفחידה אותי ומרחיקה אותי מלהען ולהחתן. לעיתים אלו יכולם להיות חי' היזהו נונן הבנה ומודעות - וכל הפעם שפגשנו בבית, אצל ההורים להתמודד. ובshall the baa, כשהחפץ

כשאת אומרת לא, למה את מתכוונת?

רוצה להציג תשובה את אפשרית שנכונה ברבים מהמקרים: לפעמים, במקביל

לרצון האמתי שלנו להחתן ולبنות בית מאושר, יש בתוכנו איזו נקודה פנימית שחשסמת, אמרה פנימית שמונעת

התקדמות. אמרה שלוחשת לי שני שאו אינן ידרשו מני לחתת על עצמי אחריות כלכלית שהיא לי קשה מאד לעומד בה. או שלא בטוח שהיא לי טוב להיכנס למרכז חיים אינטימיים (מי ואולי, אולי אני גם קצת מפחדת?) מוכנה לזה?).

יכול להיות שאמירה כזו משכנתה אותנו שנישואין דורותם ביטול עצמי למשהו אחר או יותר על חלומותי המקצועיים. כשיש אמרה פנימית כזו בתוכנו היא לא אפשררת להה קורת. היא גורמת לנו לדוחת העוזות שיכולות להתמודד לנו, למצוא חסרונות בכל חבר, להיכנס לחץ מכל פרט מידע שאחנו שומעת עליו, וכשmagיעים לשלב הסופי - לחתת צעד אחורה ולהציג שאחנו בכל כל לא מתאים. מספיק אחד

אני מאוד רוצה להחתן, אבל כל פעם שמתקשרים להציג לי אני אומרת לא. פעם הציעו לי בחור מקסים. נדיב וטוב לב, אהוב טוילים,

שירת בסירט מטכ'יל, משפחתי טובה ולומד בישיבה איכתית. חברותי וחיכן. הוא נשמע מושלם מדי. לא בא לי מישeo שארגיש לידיו כזו קטנה. אני לא צודקת?

בפעם אחרת התקשרה אליו מישיה וסיפה ששיש לה מישeo בו בשבי. ירא שם, טוב לב, בשל מעולה ובעל חוש הומו. הגובה שלו, היא ספרה אחרי שאלתי, היה בדיק כמו של'. מה פתואם? הוא צרך להזות את צו זרנינה? לא מוצאת רע בחור הוא, והוא, אמר שומעת את זה מכלך הרבה אנשים: "את לא באמת רוצה להחתן, "למה את כזו ברנינט?", מה מצאת רע בחור הוא, והוא, וההוא?", ואני מתחילה להאמין שהם, למרות שבתוכו תוכי אני לא מודעת זהה לא נכון. אני פתוחה, לא מאפשרת להה קורת, מתקבלת שיכולות להחתן. אז מה עשה זה לא מה

שאני מחפש? לפניו שבועיים, באמצעות חגיון, בר המזווה של אחוי הקטן, ניגשה אליו דודתי והצעה לי מישeo "מקסים! פשוט נשמה טובeh!" היא ממש התמוגה. בלב דעתך אין לו סיכוי. אין מצב שזודה של', שהוא מדור אחר ומה היא בכלל הבדר שאני היכ רוצה בעולם הוא להחתן. אז מה עשה זה לא מצילחה? התובוני פנימה יכולות להיות סיבות שונות מבינה בשידוכים או בבחורים, ווגונות להנהלות כזו. אני ציעיל. מלמלתי שהה לא רלוונטי